

Комисията счита, че Република Гърция все още не е приела тези мерки или че във всички случаи не е информирала Комисията за тях.

Комисията моли Съда да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Иск, предявен на 13 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-112/08)

(2008/C 128/42)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н М. А. Rabanal Suárez и г-жа Р. Dejmek)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приела всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/48/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и по-специално със следните разпоредби: член 68, параграф 3; член 72; член 73, параграф 3; член 74; членове 99, 100 и 101; членове 110-114; членове 118 и 119; членове 124-127; членове 129-132; член 133; член 136; членове 144 и 145; член 149; член 152; член 154, параграф 1; член 155; Приложение V; Приложение VI (с изключение на част I); Приложения VII-XII (с изключение на Приложение X, части I, II и III) и при всички случаи, като не е съобщила на Комисията за това, Испания не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране във вътрешното право на Директива 2006/48/ЕО е изтекъл на 31 декември 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 177, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 6, том 9, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van Cassatie (Белгия) на 17 март 2008 г. — С. Meerts/Proost NV

(Дело C-116/08)

(2008/C 128/43)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hof van Cassatie (Белгия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: С. Meerts

Ответник по жалбата: Proost NV

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на точки 4, 5, 6 и 7 от клауза 2 от Рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между европейските социални партньори UNICE, СЕЕР и ЕКП и съдържащо се в приложението към Директива 96/34/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), да се тълкуват в смисъл, че при едностранно прекратяване на трудов договор от работодателя без основателна причина или без спазване на законния срок на предизвестие, когато работникът или служителят работи на непълно работно време, дължимото на работника или служителя обезщетение за уволнение трябва да се определи на база на основното възнаграждение, което се изчислява все едно работникът не е намалил работното си време под формата на родителски отпуск по смисъла на точка 3, буква а) от клауза 2 от Рамковото споразумение?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 18 март 2008 г. — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Дело C-118/08)

(2008/C 128/44)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Tribunal Supremo.